

Senador del Puig d'Olena. Castellles

N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 27 de Juny del 1887
dimenge

Bòrries, estimat amic: Tu
sap l'alegria que em vas obsequiar
ahir quan vaig veure aquella carta
tan llarga! wo sé pas si l'esperava;
potser si perquè va ésser el primer
que vaig veure en entrar, en el
lloc on mi agrada tant de trobar-
la. Si no fos que reig que tens
prejudicis en aquest sentit et con-
taria pudreus referent a questa car-
ta, però si em demanes perdió
nous per dir que mi he recordat de
tu, que havia de fer jo si mi un-
folcava explicant-ho? wo, mi em
parlem més.

per també estàs content Brànvis?
Sicò es passa? A mi encara em
dura i encara no puc baixar per
anunciar cosa boniques. Alt! Serà
mí, no serà pas perquè les coses
em surtin bé. He arribat a la con-
clusió que el que passa és que la
Providència m'ha eniat una nova
remesa de coratge. Mentre m'agafen
libre la paciència i les desgràcies
tot aurà bé; i ella pocs dies més
que jo d'que em fe falta.

Jo et sabia pas raudirar pel
teu bany de lluna; jo també m'he pres
i no m'han fet mal i si algúne
metist el dia que ni, is que no
sap el que es dia, el bon bany.
Jo no poter allargar-me clamant
de cap finestra però tu sap's el dia
que s'estava rota del gerani de
cara a la bagumbilia florida fins als
rets meus minusculs!... una mena
d'esparifauna et vesegueria l'aprenen
com aguant nocturna que està sen-
tant mentre t'escriu. ...

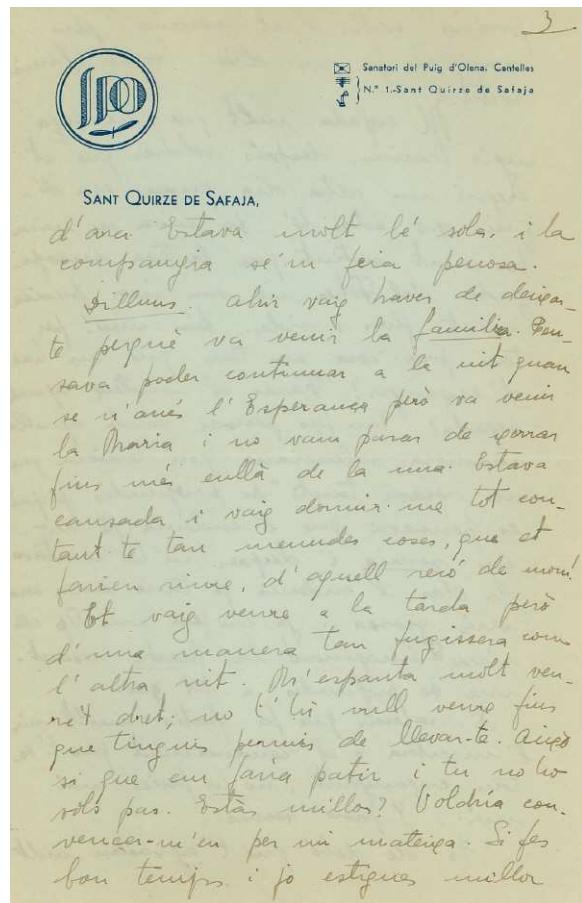

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

Fuc continuant després després de fer dues pàgines de garsot. wo et 'agafa frenesa de fer diàries queun sent bona música amb la ploma als dits?

Deixaràm tornar al meu jardí.
S'hi estava tan bé! Es ben trist;
perquè faci una vinya de gos, i
si més no perquè les plantes creixin
no hi hem de viure. Als he trobat
tot tan envairat en un amp!
Fole les plantes sembla que han crescut
tot la creuça d'un cop. El
cipres encara fa viure de vinya.
Ha crescut més d'un metre; alt
prim, estomifat com la barba del
pare d'ells i mira si és ben vinya
com que sap que no encara es
vinya de fer. I ha deixat omplir
de milers de vinya d'aranxes

Hui vaig passar tot un dematí
divertit. Ha fagou una filha, ja no
en té prou amb el foc de casa
que li han destituït; ha pres
un tio de l'altra cara i d'un
salt s'ha arrosat a la salut
que estava tota florosa de clà-
tils i flors unicolors. El geranis
són més als que jo; no pots
posar un dit que no tiquis una
flor. El meu pòtic talés està tapat,
no es pot passar per culpa d'una
marganida que se n'ha fet mestra
i una malaltida plantota que
fa més pèrdua que una quilla
folla; però una també estava bta
florida. En el fons, el nostre pe-
tit jardí feia un gran fastig; però
pue' vols, jo li trobaria fites, les gracies.
He sigut molt felip aquests
dies d'hivern; hi passara moltes
hores soles, tots els matins i hi
he rigut i hi he florat sense cap
temor. En vaig recordar molt
d'allo que em dries en la tua
principia carta d'aquesta sèrie.

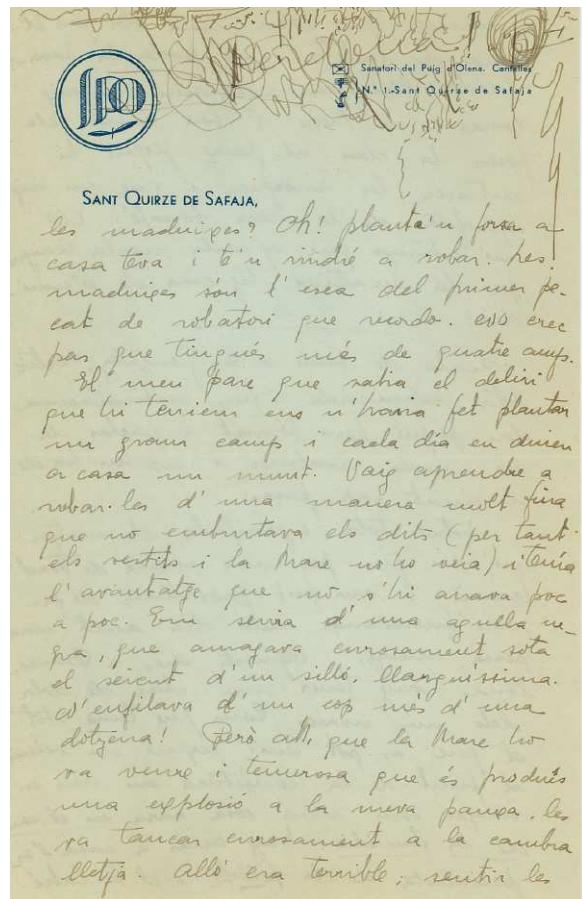

podria sortir i et venia; però
avui us fa un dia bonic. havíem
sortit

M'expada molt que mi expa-
ngis Maria; després volgues que et
deixi un altre dia quan em di-
guis que estas bé. De nitca em nica
ha anat sortint que la teva europe-
gada del Feliu no van ésser precisa-
ment flors i rodes. Sen mes! per
tan poca cosa em tens que mi has
d'enganyar! Faràs el mateix aquella
superiora valenciana que tenien que
em ressenyant "se profundis" perquè
es pensava que l'endemicia ja no
em venia i després m'ho contava.
En clar l'endemicia ja tenia una cosa
més grossa i ja em feia un tip de
nivell. Imaginant la Madeba ressent-
me "se profundis" a tot gas.

Si salesis que fa patir molt mi
l'incertesa o el convenciment que t'es-
tava enganyant, no ho faries mai
més. I prou serem.

Es de debò que t'agrada molt

medrudes que feien una olor que et
robara els sentits i no poder-ho haver...!
Males clergues aleguen que vaig
donar a la mare d'hom consell de
posar la clau al paup regne hi
entraven les mortues i que en vaig
aprofitar de la seva bonalé. Ed
ni' estranya que aquella mala clergue
fos la mateixa Tigressa de Wunin-
dia!

Acaba de venir el Dr. Goujat, estic
tota admirada i fins entusiasmada
perquè hem tornat a parlar de
les meves malalties i no lui ha de-
mandat cap pess.

Votac tota enganxada; els metges
m'han pres per una riuera de "Ford"
humà i van fer proctitures de fa
me funcionar cada dia amb una
pessa menys. Aquests dies a Fran-
còlona vaig tenir un atac de dolor
dels mis mares. Com que tenia tot
d'que es pot tenir perquè un viatge
al punt de la confitura em van en-
senyar com una cosa rara en el sen-
de la família. Tocant anar a casa l'ex-
pecialista de la pellola i el Dr. Cabré

Sanatori del Puig d'Olenç. Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

en un dia deuinaran les amigdals. Rec-
olent les raig dels corrents al S. Beni-
ni que fauen bona persona no les va
voler peguer les tines massa magues.
Pond no podria pas ésser gencros del
tot i en va deuinaran un jucipol.
Avui quan he visitat el Dr. Gonzalez he
pensat que en deuinararia tot seguit
les dues canyes però quan ja m'he
despedit tota enterriada, mi ha
dit que per avui no. Serà demà?

Si mai té'n falta alguna, de festa,
ja li sap; dirípa.

Ara senzorialment; he tornat tota
enfadada dels metges; si arriba aca-
ber que no hi han de fer aua, no
tancos. He tornat també com raig
anar-me'n, després de tenir unes
potes com un elefant i d'anibans
cada dia més cullà de 38. de tot,
el que està més acusat, ja crec, s

aguest bon riu de Sr. Beními que
em va dir que tenia una malal-
tia de família de molts. Wo es prou
desgracia la mem de tuin tantz que
a la familià que encara en conge-
nus n'ess incorrenents?

Solt que el Dr. B. era molt guapo!
Em vaig quedar tota emmaradada que
pensso tenir mal de ull d'aixi no
gaire temps. Si vaig fer l'ullot clis-
tament i ja em va entendre. Els
capas de no creure'm...

Voldria escriure molt més llarg
perquè mi hi trobo tan bé! però
s'ha acurat el matí i la carta
quan t'arribaria ja sentiria a
pansada.

Adeus Maria: Et recuela

la Nunet